

Justitsministeriet
Att.: Lars Solskov Lind
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til procesretskontoret@jm.dk og cta@jm.dk

7. august 2017

Høring over redegørelse fra Voldgiftsinstitutts udvalg om revision af voldgiftsloven

Dansk Erhverv skal hermed bekræfte modtagelsen af ovenstående høring, hvortil vi har følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv kan i sin helhed støtte op om de synspunkter og forslag, der er fremsat af Voldgiftsinstitutts udvalg om revision af voldgiftsloven.

Hvis Danmark fremover skal kunne bevare sin status som et land, der følger UNCITRAL Modelloven er det vigtigt, at den nuværende voldgiftslov bliver opdateret. Vi er især enige i, at procesøkonomiske hensyn tilsiger, at modellovens regler om foreløbige retsmidler bliver gennemført i dansk ret. Endvidere er vi enige i, at alle voldgiftsretlige sager udelukkende skal afgøres af Sø- og Handelsretten, der således får enekompetence på voldgiftsområdet. Dette forekommer mere hensigtsmæssig end, hvis forskellige byretter rundt omkring i landet tager stilling til gyldigheden af en voldgiftskendelse m.v.

Supplerende bemærkninger

Såfremt en revision af voldgiftsloven måtte blive iværksat – hvilket Dansk Erhverv støtter – gør vi opmærksom på, at der i samme ombæring bør ses på, om rækkevidden af voldgiftslovens § 16, stk. 4 samt § 37, stk. 2, nr. 2 kan gøres klarere.

Problemet er, at det mildest talt er uklart, hvornår en voldgiftskendelse kan tilsidesættes, såfremt den ene part efterfølgende gør gældende, at "tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift". Det bør derfor overvejes, om ikke dette begreb kan gøres noget tydeligere – hvis ikke i loven, så i det mindste i lovbemærkningerne. Problemet kan anskueliggøres ved dette eksempel fra virkeligheden:

Et af vores større medlemmer, der leverer infrastrukturløsninger (fibernet), var sidste år involveret i en voldgiftssag, hvor voldgiftsretten – bestående af navnkundige dommere og advokater – afgjorde en sag, der var rejst af et konkursbo mod vores medlem. Sagen drejede sig om, hvorvidt den pågældende kontrakt kunne konkursreguleres af konkursboet, der krævede tilbagebetaling af et større beløb. Konkursboet fik medhold, og vores medlem forsøgte efterfølgende at få tilsidesat

kendelsen for byretten, men tabte sagen. Ankesagen blev ikke gennemført, da virksomheden blev solgt, og den nye ejer ikke ønskede at videreføre sagen.

Dansk Erhverv biintervenierede til fordel for vores medlem, da vi var og er af den overbevisning, at voldgiftsretter ikke bør kunne beskæftige sig med præceptive konkursregler, - ikke mindst fordi skifterettens enekompetence vedrørende fordringsprøvelse dermed bliver tilsidesat. Voldgiftsretten burde derfor ex officio have meddelt, at de ikke var kompetent til at afgøre et spørgsmål om konkursregulering.

Det er endvidere vores opfattelse, at to kontrakts partere, der aftaler voldgift som en tvistløsningsmodel, typisk har lagt den forudsætning ind i aftalen, at voldgiftsretten udelukkende beskæftiger sig med aftale- og køberetlige problemstillinger. En udenlandsk part vil næppe have fantasi til at forestille sig, at en dansk voldgiftsret kan gøre brug af danske konkursregler, som ovenstående eksempel er udtryk for. Det bør derfor drøftes, hvorvidt der kan skabes lidt klarere rammer for, hvad en voldgiftsret kan beskæftige sig med. Forudsigelighed er en vigtig faktor, når to parter indgår en kontrakt, og Dansk Erhverv opfordrer derfor til at se på nævnte problemstilling.

Dansk Erhverv står gerne til rådighed med besvarelse af spørgsmål og yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen

Sven Petersen
Erhvervsjuridisk fagchef

